

Rejsedagbog 2014

19.5.14

Lige hjemkommet efter 5 dage i Skagen med fernisering, fantastiske middage mm.. Idet jeg får skyld for at dagbogen mere handler om mad + vin end kunst skal jeg spare jer for en masse detaljer.

Restauranterne De2Have og Hyttefaddet i Gl. Skagen har dog været helt fantastiske. I april var vi på De2Have i forbindelse med deres startmenu – et hav af retter og gode vine. Lørdag den 17. maj 14 på restaurant Hyttefaddet til Winemakers dinner – 7 retter med fantastiske italienske vine – heraf 3 Baroloer, som duftede og smagte himmelsk. Fionia vin fra Odense stod for vinene og Hyttefaddet tryllede med den ene spændende ret efter den anden. Det holdt hårdt søndag morgen – men op kom vi dog, og fik ordnet de sidste detaljer inden vi får de første lejere i vort nye udlejningshus.

Bare rolig – der er udsigt til en masse god mad den næste måneds tid i Frankrig og Spanien.

23.5.14

Kørte fra Odense kl 5.05 med retning mod Villebourgis – syd for Paris. Vi skulle møde vor billedhugger Laurent Chabolle, som vi ikke har vist så meget de senere år. Kø ved tunnelen i Hamburg – Bremen, Dortmund, Köln. Derefter til højre og ind i Luxemburg og videre mod vort endemål. Kl 19.00 kørte vi bilen ind i haven hos Silvy og Laurent og blev modtaget af dem begge – skønt at se dem igen. Turen var på 1344km (odense-Villebourgis).

Fantastisk at man i en by med 600 indbyggere kan have en gade der hedder "Storegade". I øvrigt er byen vokset med 200 indbyggere indenfor de senere år. De har fået børnehaver og klasserne for de mindste er fyldt op igen. Villebourgis ligger tæt på Sens som har togforbindelse til Paris – 50 minutter. Mange foretrækker at bo her – husene koster ingenting, og der er roligt.

Altid skønt at være her – rigtig fransk hus, en masse spændende antikviteter og "skæve" ting.

Normalt starter jeg altid med en pastis, når jeg kommer til Frankrig – men dette var et hus uden pastis, hvilket Laurent da også var tydeligt flov over.

Aftensmad sat på bordet – ri lette af and, pate af kanin, spansk chorico-pølse, asparges, salater, skønne oste, desserter og en masse mere. Pateen af kaninen var en bondekone i nabolaget der lavede denne og solgte til dem der stod først i køen, lokale oste + meget af det andet hjemmelavet. En skam fotos ikke har duft.

Tomas – den ældste af børnene ringede hjem. Tomas er uddannet journalist med arbejde i Vatikanet i Rom, men han havde lige sagt sit job op for at handle antikviteter, hvilket der har været stor tradition for i familien. Han sendte en række fotos af ting han havde købt i Rom, som skulle fragtes til Paris, hvor han sammen med Laurent havde lille butik i "Marche Paul Bert" i området Pucés De Stouen. Vi var der for nogle år siden hvor Laurents moder havde butik der. Nogle forvoksede ishuslignende bygninger, hvor man om fredagen + lørdag, søndag slog fronten op- og som regel solgte det meste af det man havde med. Disse bygninger blev bygget efter anden verdenskrig og givet til jøderne. Laurent fortalte at flere bygherrer havde pønset på at rive dem ned og bygge boliger, men området var nu blevet fredet. Spændende område. Efter en masse snak gik vi til ro – hvilken overraskelse. Før i tiden var det en utrolig blød seng, som hældte ind mod midten – man kom virkelig hinanden ved når man hele tiden rullede ind på midten. Helt ny seng med en bund der var dejlig hård. God start på vor tur.

24.5.14

Op kl 7.00 uden værtsparrets medvirken. Kiggede ud i atelieret, hvor det vrirlede med spændende værker – fedt. Gik ud i haven, hvor der i det lange græs lå stykker af bemalet jern. Det viste sig at Laurent til sine skulpturer finder gammelt jern – bemaler det for derefter at lægge det ud i græsset. Efter nogen tid pibler rusten nogen steder igennem. Når han mener tidspunktet er rigtigt tager han stykkerne ind og lakerer dem, så de lukker – rusten stopper.

Efter nogen tid dukkede Laurent op, og vi fik morgenmad, og en masse snak om livet som kunstner i Frankrig. Det gik ikke stærkt, men Laurent klarede sig rigtig godt med flere gallerier forskellige steder i Frankrig mm..

Vi spurgte ind til livet i den lille by. Ind imellem alle de nye unge fandtes der skønne originaler. Naboen f.eks. var bekymret for Laurent, om han kunne holde på Silvy – nu da han levede som en fattig – hvilket Laurent egentlig ikke mente han gjorde. Naboen selv havde åbenbart haft problemer – han brugte ikke el, varme eller andre unødvendige ting som f.eks. udgifter til tandlægebesøg (havde ikke en pløk i munden). Alt hvad han spiste dyrkede han, og når han skulle besøge broderen i Paris cyklede han (ca. 70km hver vej). Vi fandt frem til hvilke skulpturer og vægobjekter jeg ville have med til udstillinger i Danmark, og fik dem pakket. Jeg fik virkelig valgt nogle ”fede” ting.

Herefter en time på øjet, for derefter at gøre klar til aftenens indtagelse af føde. I baglokalet på Michelin restaurant i Sens skulle dette foregå. Jeg husker tydeligt stedet, hvor vi også var for ca.15 år siden. Forrygende mad og Bourgogne vine. I det lille lokale er der altid fyldt op – ca. 20 personer. Vi ankom, og mødte værtsparrets 2 andre ”børn”, som nu er oppe i tavernen. Vi har kendt dem fra de var helt små. Agathe – køn pige som nu indretningsarkitekt med eget firma i Paris (dog sammen med 2 andre). Theo – lille Theo, som nu er næsten 2 m høj. Theo læser, og er snart færdig som ingeniør. Theo tager jævnlige toget til Bretagne, hvor han ind imellem arbejder i firma med forskellige opgaver. De klarer sig rigtig godt. Vi fik snakket om mange oplevelser vi har haft sammen igennem årene, bl.a. da de var i Odense og skulle fotograferes af Gurli, som havde butik i Ny Vestergade (tæt på vort galleri). Børnene kom hjem og fortalte – ”hun er skør”. Gurli fortalte at hun ikke kunne snakke med dem, idet de kun kunne fransk, hvorfor hun lod som om hun snakkede kinesisk. Af fotoerne (som vi genså) fremgår det tydeligt at de sammen har haft en utrolig sjov optagelse.

Menu: først and – revet fra hinanden og samlet i en firkant, derefter lam med en forrygende kartoffelmos + diverse (der var ikke sparet på smørret). Sluttelig forrygende oste fra næsten hele Frankrig. Gang på gang misunder jeg franskmændene for alle de forskellige skønne oste de har, hvilket jeg fortalte til Laurent. Laurent fortalte at De Gaulle skulle have udtalt. ”Det er ikke nemt at styre et land med mere end 300 forskellige oste”. Det var dog formodentlig ikke hans største problem – hvis han virkelig mente det. Efter måltidet hjem til kaffe ved pejsen i køkkenet, mere snak og afsked inden sengen sprang på ryggen. Vi tog afsked idet der ingen mulighed er for at se dem så tidligt på morgenen, som vi havde tænkt os at forlade dem næste morgen.

25.6.14

Op kl. 5.00 og ”on the road again”. GPS eren indstillet på maleren Anne Brerots adresse i Lyon. En tur uden problemer, og efter 4 timer trillede vi op foran Annes hus. Idet huset ligger i centrum var der ingen mulighed for parkering. Vi kørte lidt rundt og fandt en meget lille plads. Efter lidt skubben frem og tilbage (rigtig fransk), lykkedes det os at nærme os noget der kunne kaldes parkering. Vi blev modtaget meget hjerteligt. Anne havde en veninde på besøg, som var god til Engelsk. Anne kan til husbehov, men mente det

var godt med lidt hjælp. Der var dækket bord, og de var i gang med at forberede frokost til os. Vi startede i atelieret, og det var som at lukke børn ind i en slikbutik. Jeg udvalgte 29 malerier og en række mindre malerier på papir. I guder hvor jeg glæder mig til at udstille disse i Danmark. Anne har ligesom 2 retninger – landskaber og personbilleder. Helt tydeligt at se på malemåden at det er samme person der har begået dem, men forskellige i udtryk. Indtil nu har vi haft størst succes med personbillederne. Anne fortalte at det faktisk var landskaberne hun havde størst succes med i Frankrig. Det kunne være spændende om disse 2 retninger en dag blev forenet – personer i landskaber.

Vi havde nogle utrolig hyggelige timer sammen. Det var første gang vi mødtes, men det skulle man ikke tro på snakken.

Vi fik en lækker frokost – squash fyldt med hakket kylling, skønne oste, kaffe og hjemmebagt kastaniekage. Anne og veninden foreslog at vi skulle gå ud og spise sammen næste gang vi kom til Lyon. Lyon er kendt for sit køkken i hele Frankrig. Dette forslag var ikke noget vi var særlig afvisende overfor.

Vi fik læsset alle malerierne (kørte bilen op på fortovet foran Annes hus) – man er vel lidt fransk.

Kl. 14.30 styrede vi mod Arles, hvor vi skulle checke ind på hotellet inden kl. 18.00. Efter flere omgange i diverse rundkørsler og undren over kvinden i vores GPS's måde at udtale franske vejnavne på fandt vi hotellet.

I Arles skulle vi aflevere udstilling til galleri, som i løbet af sommeren ville vise 3 af vore kunstnere, nemlig Majken a Grømme, Kirsten Bøgh og Allan Stabell.

Efter at havde smidt bagagen på værelset kørte vi ind mod centrum, og fandt med møje og besvær frem til gallerieieren, danske Bo Bruuns bopæl (hvor malerierne skulle stå indtil videre). Gaderne i Arles er smalle og næsten umulige at køre i. Vi holdt udenfor Bo's hus og blokerede hele trafikken i nogle minutter.

Vi skulle ud at spise sammen om aftenen, men blev enige om at det nok var klogest at køre ud på hotellet og tage en taxa ind.

Receptionen bestilte en taxa, men ingen kom. Der var problemer med toget, så byens 5 taxaer var fuldt beskæftiget med arbejde her indtil kl. 22.00.

Bo startede sin fiat500 og kom ud for at hente os. Det lykkedes os at blive krøllet så meget sammen at vi alle 3 kunne være deri – der må være basis for at blive nævnt i en eller anden bog over rekorder. Pjat – vi kunne sagtens være der. Fiat 500 er som skabt til Arles's smalle gader.

Bo havde bestilt bord på sin yndlingsrestaurant, og at den var det kan jeg sagtens forstå. Mutter i køkkenet, fatter styrer slagets gang og 2 (ikke særlig grimme) døtre serverer. At man så oven i købet får skøn mad – så kan det ikke blive meget bedre.

Sammen med Bo var også 2 meget søde venner fra England.

Fiskesuppe, magret de canard og en skøn dessert. Desserten smagte i mange retninger som alle var rigtig skønne (en meget lidt sigende forklaring, men efter flere forsøg kan jeg ikke gøre det bedre) – hertil en rigtig god vin fra omkring Nimes.

Vi forlod restauranten og gik ned imod galleriet, hvor malerierne vi medbragte skulle udstilles i juli og august. Forbi Van Goghs restaurant, katedralen, rådhuset samt romerske mure mm. En skam vi ikke har mere tid til at se os omkring.

Galleriet er placeret på et rigtig godt sted i nærheden af Foundation Van Gogh. Et sted hvor der vil komme rigtig mange mennesker.

Vi tog afsked da vi fandt en taxa hjem, og var enige om at vi skulle opleve noget mere af Arles næste gang.

26.5.14

Op kl 5.45 og efter morgenmad kl 6.30 på hotellet i bilen med retning mod Nordspanien. Ingen problemer med trafikken og vi fik handlet ind på den spanske side af grænsen, inden vi kørte ud til vor lejlighed i Pourto de la Selva. Stedet hvor vi "har base" indtil den 22.6.14.

Som sædvanlig går vi helt amok hos vor slagter. Grisekæber, Osso Bu-køer (må det vel hedde når der er mange), kylling, hakket okse og gris + en masse mere.

Fik hentet nøglen hos vor udlejer og kørte op i smøgen bag huset hvor lejligheden befinder sig. Her blokerede vi vejen i længere tid medens vi tømte bilen – flere opgav at komme forbi og bakkede tilbage.

Et knokkel uden lige at få det hele op – men derefter på terrassen med en øl – thats life.

Det bliver en forrygende måned med en masse spændende møder med kunstnere og gallerier.

Førstkommende lørdag har vi inviteret 22 mennesker på restaurant i bjergene tæt på Olot (vulkansk område). Narcis Gironell viste os denne restaurant sidste år. Et rigtig spansk landkøkken med forrygende råvarer. Køer, grise, kalkuner, høns mm går ude bag ved, så samtidig med du kan høre køerne brøle smækker du tænderne i bøffer fra dens søster.

Restauranten hedder Can Tura og ligger Afores Mas Can Tura, 17154 Girona. Er du i nærheden er det virkelig et besøg værd – såfremt du er til spansk landkøkken – sørg for at være sulten.

Nu synes jeg der spreder sig en skøn duft fra køkkenet. Vi var nødt til at vælge ossobuco, idet de var så store at der ikke var plads i fryseren. Det skal Elskemarie nu ikke høre noget for.

En vejrmæssigt kedelig dag med regn og overskyet sluttede flot. Solen brød frem og blå himmel lod sig se.

Så det var tæt på perfekt – solnedgang til et 8. tal, dog med plads til forbedring. Hver gang jeg går forbi soveværelset skrider sengen på mig – så senere end 9.30 vil jeg ikke være i stand til at berette, uden det vil være at betegne som en drøm. Gud – sagde jeg virkelig det.

27.5.14

Op kl. 6.00. solen skinner. Når man kigger ud af stuevinduet mod modsatte side af bugten er den lille bebyggelse solbeskinnet, og bjergene fremtræder med mange skyggefelter – det er et flot syn at vågne op til – især når det har pesregnet hele vejen hened. Det skal nok blive en god dag.

Jeg har set frem til nogle dage på kontoret, hvor jeg kan sidde og skrive og planlægge. Indtil nu rigtig god tur med bl.a. opsamling af forrygende værker til efterårets udstillinger.

Kaffe på kaffemaskinen og gryd, vand og mælk i gryden – så Elskemarie kan bare stå op, det er lige før morgenmaden er klar.

Overvejer kraftigt om jeg skulle gå en tur inden morgenmaden. Efter 15 minutter lader jeg det blive ved tanken – det er jo også tanken der tæller.

Havregrød og et enkelt stykke hjemmebagt rugbrød, kaffe og en enkelt Fernet Branca – så kører det, god start på dagen.

Får arbejdet en del med "jul i Rasmus" og vort jubilæum – 25år – 23.3.2015. Det skal nok blive godt.

En hel dag hvor jeg frit kan vælge hvad jeg gider at arbejde med – det er luksus.

Elskemarie får lavet regnskab for vor tur hened.

Ringer til Benjamin Torcal i Barcelona for at høre hvorvidt han har skaffet spansk "stick" til internet – man føler sig næsten nøgen når man ikke kan modtage/sende mails. Han får fat i den i dag, og tilbyder at køre herop med den – flink fyr, 150km.

Ude i bugten lå fantastisk flot engelsk skib, næsten en mindre udgave af det danske kongeskib. Skibet

sejlede hen under aften.

28.5.14

Op kl. 4.30. middagssøvnen i går er nok skyld i at jeg ikke kunne sove længere. Min erfaring fra tidligere år siger mig at det kun drejer sig om et par dage inden kroppen har vænnet sig til mere søvn. Ligeledes manglende evne til at sove længe er nok den time inden solen går ned, hvor man bare sidder og daser – kiggende på solen der farver skyerne røde over bjergene, når solen smider de sidste stråler op – fantastisk syn. Som at se et af Hannah Skarsholms flotte malerier. Man skulle tro hun have hentet inspirationen på vores altan (hun har faktisk også været i Pourto de la Selva – så måske).

Får skrevet en del og tegnet lidt på plan over stand til art-copenhagen inden Elskemarie får øjne .

En dag på kontoret med fint vejr – hvad jeg så end kan bruge det til.

Silvy & Ralph Bernabei (gallerist Galleri Horizonte og maler/skulptør) kom forbi til aftensmad og snak.

Elskemarie havde lavet typisk dansk mad – som de plejer at elske. Frikadeller og stuvet hvidkål, og jeg havde lavet pandekager. Med havde de rød og hvidvin samt rilette af and – så det blev en mellemret. I

Spanien hakker de kun svinekødet 1 gang så frikadellerne smager meget af kød.

Hvidvinen er en specialproduktion hos nordspansk vinproducent, hvor Ralph hvert år sørger for motivet til etiketten. Denne vin bliver produceret i 300 eksemplarer.

Som sædvanligt havde de begge en masse at fortælle om livet i nordspanien. Alt var blevet dyrere, om det så var portoen var den steget enormt. Hver gang de havde breve, pakker mm tog de til Cerbere i Sydfrankrig og sendte det derfra. I gamle dage var turen hertil besværlig, men for år siden lavede myndighederne hul igennem bjerget fra Collera (hvor de bor) til den spanske grænseby Port Bou, og så er der kun et bjerg mere man skal forcere – smuk tur.

Indkøb af madvarer, tandlægebesøg mm var også ting der i dag blev klaret i Sydfrankrig. Eneste forklaring på dette må være den spanske krise – der må være lagt ekstra moms/skat på diverse varer og ydelser.

Spanien har ellers altid været billigst.

Vi fik programmet for den kommende sæson, som starter først i juli. Før i tiden kunne vi nogle år nå at få 2 ferniseringer med inden vi tog hjem, men de har rykket sæsonen. Galleri Horizonte har kun åbent i sommerhalvåret. Som gallerierne i Barcelona fortæller, er de nødt til at hente en del af deres omsætning i udlandet, idet Spanierne er gået i sort – bruger ingen penge på kunst mere. Silvy & Ralph er ofte 2-3 måneder i New York i vinterhalvåret, hvor Ralph udstiller en del. Schweiz er også blevet et godt land for salg af Bernabei værker.

Spaniens korrupte regering (efter deres mening) samt kongehusets svigersøn som urimeligt slap for fængselsophold blev rundet tilligemed en masse andre negative ting om livet i Spanien, inden de positive ting kom på bordet. Disse positive ting opvejede de negative.

Det lyder næsten som i Danmark, hvor verdens lykkeligste folk nok skal finde på en masse at brokke sig over. Landet hvor selv de mest højreorienterede kan finde på tiltag for de økonomisk dårligst stillede (specielt inden et valg). Efterhånden er det kun de rødhårede, dem med briller og de der har været udsat for slangebider mangler at fokusere på.

Ralph fortalte at han dagen efter skulle til møde med 2 arkitekter samt 2 designere i Figueras. De mødtes en gang om ugen hvor de diskuterede diverse ting – i øjeblikket konstruerede de alternative fuglehuse, dog uden at involvere kommende brugere. Udfra hans forklaringer om hullets størrelse var det lige før også måger, ugler mm kunne komme ind – måske et meget sigende udtryk for også mere almindelige projekter indimellem.

Skønt at være tilbage i Nordspanien og møde venner man har kendt i utrolig mange år. Venner der kan opdatere os på hvad der er sket siden vi forlod Nordspanien sidste år.

Vi forklarede også at vi formodentlig kom forbi deres galleri først i oktober, hvor vi havde 25 med fra Grenen Kunstforening i forbindelse med deres tur til Barcelona mm.

29.5.14

Op kl 5.00. Fik skrevet / planlagt en del. Kl. 5.45 gik hele vor lille bys fiskerflåde på 5 skibe ud. Kl. ca. 18.30 kommer de på ny ind og lander alle deres kasser med fisk direkte på fiskeauktionen.

At se alle de underlige fisk og opkøbernes pokerfjæs under auktionen er spændende. Auktionen foregår som hollandsk auktion – det vil sige auktionarius byder nedad – køberne skal så se hvor længe de tør vente inden de slår til.

I dag bliver dagen hvor jeg skal have færdigplanlagt et projekt i forbindelse med galleriets 25års jubilæum næste år i marts. Vi vil bede alle vore kunstnere om at male madbilleder. Billeder hvor færdige retter, ingredienser mm indgår. Hidtil har det været vores mening at kunstnerne samtidig skulle levere opskrifter og vi derefter ville udgive kogebog. Jeg er dog kommet en del i tvivl, idet jeg tænker at det vil begrænse vore kunstnere en del. I mad findes en masse former og farver – skulle de ting de ønsker at male/fotografere eller andet kunne indgå i en ret, ville det så ikke begrænse kunstnerens muligheder rent kunstnerisk. Jeg overvejer om det ikke var klogere om kunstneren blot skrev hvilke ingredienser der indgår i maleriet – vi kunne derefter bede besøgende på udstillingen, læserne af bogen om at sammensætte retter der helt eller delvist indeholdt ingredienser fra værkerne. Der ville sikkert komme nogle spøjse retter ud af det – retter som vi som galleri nok skulle fralægge os et hvert ansvar for – måske ligeledes med slutlinje ”må dine guder bevare Danmark”.

Kl. 6.15 på ny utroligt smukt syn hvor solen er så venlig at smide sine første stråler på modsatte side af bugten. Alene det vil kunne få en til at stå tidligt op. Jeg overvejede et kort øjeblik at gå i seng igen, men jeg tror jeg vælger at lave kaffe og sidde og glo ud af vinduet. I går tænkte jeg over hvor skønt det er at kunne disponere over sin dag – gå i seng og snuppe en middagssøvn, sidde og glo ud i luften, skrive eller hvad man ellers har lyst til.

Bare rolig – jeg er sikker på det går over, men lige så sikker er jeg på det formodentlig er sundt at snuppe sådan nogle dage indimellem. I hverdagen har man ikke engang tid til at tænke sådant, og det elsker jeg jo også.

På vej hen til kaffemaskinen opdagede jeg en kæmpe opvask fra i aftes – hvordan kan det være at der skal så meget til for at lave og fortære 3 retter – og så kun 4 personer. Nu kan jeg jo ikke bare lade som om jeg ikke har set den, så jeg er jo nok nødt til at gå i gang med den. Med tanken om hvor billige point jeg kan score hos Elskemarie gik det som en leg.

Idet det kan være kedeligt med en masse tekst uden billeder snupper vi lige et par fotos af malerier udført af Anne Brerot – hende vi hentede malerier af i Lyon. Malerierne har vi hængt op i vor lejlighed her i Nordspanien, og jeg går og bliver mere og mere glad for dem.

En af de rigtig fede ting ved at være gallerist er tanken om at vise de værker man finder. Først for sit personale når man kommer hjem med dem og så for kunderne. I hvilken sammenhæng skal de vises, og hvilke skal op og hænge sammen. Jeg har allerede gjort mig mange tanker om dette. Det med om de så vil blive solgt er faktisk det der kommer til sidst – men det er selvfølgelig også vigtigt, for ellers lukker biksen jo ret hurtigt. I den forbindelse er det ligeså skønt at fortælle kunstneren om et salg som det er at sætte kronerne ind på kontoen.

Det er da fantastisk så filosofisk man kan være så tidligt om morgenen, mon det er noget man kan få piller for?

Elskemarkie fik øjne, og under morgenmaden diskuterede vi hvad de 3 mænd i flotte uniformer ude på den orange båd egentlig går og laver. De kommer om morgenen, går ombord, slentrer ved frokosttid hen på en af restauranterne, kommer tilbage for så at gå hjem sidst på eftermiddagen. En gang imellem sejler de en mindre tur.

I dag blev problemet løst. Ude fra havet dukkede de pludselig op med en fransk lystsejler på slæb. De fungerer altså bl.a. som redningsbåd for lystsejlere – åh gudskelov, nu behøver vi ikke spekulere på det mere.

Fik snakket med Benjamin Torcal omkring stick til pc'er for at komme på internet – butikken skulle kunne levere i dag, men indtil kl16.00 ikke lykkedes.

Pludselig ringer Benjamin og fortæller at han har fået fat i stick til internet, samt at han vil køre op med det – flink mand 150km.

Benjamin kommer og vi starter på Skibber Skræks gamle restaurant på hjørnet (næsten under vor lejlighed). Fik snakket en masse om kommende udstilling på Grenen kunstmuseum (Spanierne kommer – gem tændstikkerne væk) samt kommende middag for alle vi kender i nordspanien på restaurant i bjergene ved Olot. Vi fik hver en entrecot på 450g (barnemad i forhold til de 1,7kg vi delte på vor tur til Cantabria for 2 år siden – hvilket vi lige rundede).

I lejligheden fik vi installeret stick, og mailene løb ind i en strid strøm – 333stk siden i fredags.

Efter Benjamin var kørt hjem gik jeg i gang med at besvare – skønt at være på igen. Det er stressende at tænke på at der måske var noget der ikke kunne vente.

30.5.14

Elskemarkie havde beordret tidlig op, idet vi skulle på marked i vor lille by. Markedet var ikke ret stort endnu så tidligt på sæsonen. Som tidligere år 2 store afsnit med grøntsager, og som tidligere år den ene med 20-30 kunder hele tiden og den anden 1-2. underligt – når vi så på kvaliteten var de faktisk lige fine, og priserne lignende også hinanden. Afsnit med os, skinke og oliven mm lignede også sig selv – meget fine varer. Vi fik købt ost, chorizopølse, nødder til salat og en masse grøntsager. Utroligt fine ting – spanierne kan det med gode råvarer.

På markedet mødte vi flere af de mennesker vi har nikket til igennem de sidste 33 år henede – hyggeligt. Vejen ind igennem smøgen i byen havde de lavet om – og så helt uden at spørge. Alt skal jo helst blive ved det gamle.

Fik mailet opgaver hjem til personalet – bare så de ikke skal kede sig (de har knokkel-travlt). En masse ting skal forberedes – festivals, udstillinger, maling af galleri og en million-milliard mere.

Den nødstedte franske sejlbåd ligger stadig på gæstemolen, så der skal nok en større reparation til.

Arbejder en del med nogle tanker omkring h c andersen festival 2015. Det virker spændende, men jeg skal nok prøve at vende det med nogle fra Latinerkvarteret og festivalkomiteen – ikke sikkert andre synes det vil være så spændende. Ideer skal nogle gange lagres lidt inden de smides op i luften, så det er godt der er over 3 uger inden vi er hjemme igen.

Modtog lister og fotos over de malerier vi tog med fra Anne Brerot i Lyon – skønt der er så meget styr over det. Enkelte malerier er der da vist bare forkerte mål på og dermed også forkerte priser, men det får vi rettet op på.

Resten af dagen gik med mig på diverse opgaver på pc'eren + ingenting.

31.5.14

Tidlig op – og feriestemningen gik lidt fløjten. Man var nødt til at gå i bad, og finde rent tøj frem. Vi havde inviteret 22 til middag i restaurant nær Olot kl.14.00. Først skulle vi besøge maleren Maria Perello og skulptøren Pere Sala, som også skulle med ud at spise bagefter. På samme tur skulle vi også aflevere nogle malerier til 2 malere, som havde sendt disse op til os i Danmark, men som vi ikke kunne sælge.

Morgenmaden sprang jeg over, jeg kan huske fra sidste år hvor meget mad vi får serveret på denne restaurant – det er ganske enkelt vildt (selv for mig).

Fandt frem til Maria og Pere i Olot. I atelieret så vi en masse skulpturer som var på vej til at blive gjort færdig – men ingen færdige. Vi udvalgte en masse, som det bliver rigtig spændende at tage med hjem. Hos Maria valgte vi ligeledes en række spændende malerier, såvel swimmingpool billeder som landskaber- fantastisk maler.

Efter lidt at drikke i køkkenet kørte vi ud til restauranten i bjergene, hvor vi skulle møde alle de andre som skulle med til middagen. Der var godt nok noget længere end jeg huskede.

En række af deltagerne var allerede kommet, og kort tid efter var alle 22 på plads og vi gik ind i restauranten, hvor der ventede et orgie af mad. Restauranten havde valgt at placere os i et lokale for os selv – man skulle tro de vidste hvor larmende vi blev.

Inden vi nåede så langt måtte vi da lige over i vores bil med en kæmpe kurv med krydderurter samt mint til mohitos samt flasker med rødvin. Spanierne er utroligt opmærksomme.

Catalansk salat med 3 slags hjemmelavet skærepølse, spansk skinke og en masse salat, 2 slags snegle, risottolignende ret med svampe, grisetæer, kaninkød, oksehaler, oksekød langtidsstegt m svampe, kylling, krebs, hummer, frisk ost m sirup, is, crema catalan + en masse rødvin og cava, efterfulgt af kold beholder med lidt likøragtig drikkeelse + kaffe m cognac. Sluttelig en stor gin tonic inden vi tog hjem igen. Stemningen var høj, og der blev indgået et væld af aftaler, som ingen sikkert kan huske noget af i dag. Børnene rendte meget udenfor, idet der næsten var tale om en zoologisk have. Påfugle, strudse, høns, ænder, heste, køer, duer + det løse.

Under hele middagen var først Angel – ven til Benjamin, oppe i højt gear. Han er vanvittig morsom. Under hele middagen havde han en hel vanvittig ping pong med serveringspersonalet, hvoraf den ene var ejeren af restauranten.

Normalt sidder Angel – som ikke er verdens største mand nærmest oppe på min ene skulder, og siger de eneste 3 ord han kan på engelsk – "I love you". Jeg er ikke sikker på han ved hvad det betyder. Uagtet man ikke forstår det meste af hvad han siger griner man næsten uafbrudt.

Alle blev enige om at vi da vist hellere måtte gøre dette til en tradition.

Victor fra galleri Victor Lope i Barcelona og jeg fik en snak om Art Copenhagen, samt muligheden af at udveksle et par kunstnere. Vi aftalte at mødes i Barcelona senere på måneden. Victor har en spansk kunstner som jeg meget gerne ville vise i København – Victor viste ham på Art Copenhagen sidste gang. Vi har i Gallerie Rasmus et par kunstnere som ville egne sig godt til Barcelona (på trods af det meste er gået i stå hernede). Jeg prøver at aflevere en række kataloger til Victor.

Eftermiddagen sluttede som nævnt med en stor gin tonic. Spanierne er meget højrøstede og har store armbevægelser – skønt. Det med armbevægelser gælder også når vi skåler – så knalder de glassene sammen. Det skete så hårdt med gin/tonicen at mit glas gik i stykker, men en ny kom hurtigt.

Da Elskemarie var ude for at betale opdagede hun ikke at servitricen kom noget i hendes taske, men senere

opdagede vi at en stor hjemmelavet spegepølseagtig pølse var stoppet i – smager fantastisk. Efter al den megen snak, mad mm hjemad, og ud på terrassen med en kop kaffe. Luften er nu blevet meget lunere. Noget af det skønneste hernede er at sidde stille og roligt på terrassen ved 12. tiden om aftenen og høre fortøjningerne på bådene knage, og ellers fornemme den ro der er faldet over vor lille by.

1.6.14

Op kl. 4.30. Fik set mails, skrevet i dagbogen om gårsdagens hændelser + arbejdet lidt med kommende sæson inden jeg på ny drattede om i sengen.

Op kl. 9.00 på ny og fik arbejdet lidt mere.

Ved middagstid startede årets skulpturudstilling på kajen nedenfor vor altan. Det er 5. år den finder sted. Taler og musik inden folk blev sluppet løs. Der var skulpturer/objekter på hele molen – vel ca 50stk. Som skulpturer nok ingen særlig geniale, men som skægge objekter med relationer til havet og vindene heromkring morsomme. En masse mennesker har udfoldet en masse energi, og gjort sig en masse tanker omkring projektet. Vi gik en tur og fandt mange morsomme værker. Med et mere alvorligt udgangspunkt ville vi nok nærmest være på grænsen til at kaste op, hvilket vi hørte nogen hernede var tæt på.

Jeg fatter ind imellem ikke hvorfor folk ikke kan slappe lidt mere af og enten blive væk eller tage det for hvad det er. Frikvarterer ind imellem alt det alvorlige er ikke helt skørt.

Et langt liv i kunsten har lært mig at vi er i en brance med mange dagsordener – at tage afstand er ofte en del af at markedsføre sig selv.

Samtidig er det nok den branche der har flest selvudråbte genier.

For mange år siden så jeg en film om maleren Kai Lindemann. Filmen starter med at Kai Lindemann går rundt i en hvid kittel med en pensel i hånden og siger: "Egentlig er det jo fuldstændig latterligt at en voksen mand går rundt og klatter med noget maling på et lærred."

Folk i vores branche der ikke kan sige noget sådant mangler ofte format, og er enormt bange for at tabe ansigt.

Med mit kendskab til Kai Lindemann, som på ingen måde var plat, men en alvorlig arbejdende kunstner elsker jeg en sådan bemærkning. Kai Lindemann var ydmyg og utroligt optaget af at male.

Kai Lindemann var "en rigtig maler". Han malede rigtig gode malerier uden han behøvede at skrive en masse om dem – de fungerede i sig selv. Vi lavede flere udstillinger med ham. Pludselig kommer jeg i tanker om hvor meget jeg egentlig savner samværet med ham omkring hans udstillinger hos os. Det samme gælder i øvrigt en anden afdød kunstner, nemlig Osmund Hansen. Osmund var også en meget interessant maler, som vidste en utrolig masse som var værd at vide – viden som var interessant at suge til sig når vi var sammen.

Fik snakket med Kirsten på Grenen. Der havde været virkelig mange mennesker, og der var solgt pænt – så vi tager lige et ekstra og bedre glas rødvin i aften.

Jeg skulle i øvrigt hilse og sige at det er i aften vi skal have grisekæber – bare så det er på plads.

Nu har vi snart været her en uge, og det meste af tiden er gået med stille og roligt at få lidt planlægning / arbejde for hånden, sove til middag, overveje/diskutere hvad vi skal have at spise til aften og finde ud af hvorvidt det er godt eller dårligt vejr. Mon ikke tempoet snart er der hvor vi skal den anden vej igen. Disse overvejelser kan der godt gå et par dage med.

2.6.14

Op igen kl. 4.30 og i gang på pcéren- her er enormt stille.

Marta Duran har lagt foto ind på facebook fra vort møde i bjergene – skøn eftermiddag.

Også i dag har vi intet planlagt, bortset fra jeg nok er nødt til at tage fat på mine gåture – nu går den ikke mere. En ting er at det vil gøre mig godt rent fysisk, men jeg får det dårligere og dårligere over at jeg ikke kan tage mig sammen.

5.48 – fiskerne tager ud på havet, for at vende tilbage ved 18.30 tiden og læsse dagens fangst direkte ind på auktionsbordet.

Opvasken fra i går aftes er klaret, så jeg tror jeg snupper et par timer mere på langs.

Resten af dagen gik med lidt arbejde og ellers ingenting – dog bortset fra nogle samtaler om kommende weekends tur til Barcelona mm. En tur hvor vi skal have afleveret en masse + hente lige så meget + fernisering i Tossa de Mar med Benjamin Torcal. Herudover møde med Galleri Victor Lope i Barcelona, galleriet hvor jeg har spanske Chris Buissa fra. Victor Lope har flere spændende kunstnere, så måske får vi aftale om en enkelt mere. I min bagage til Barcelona vil jeg også medtage en række kataloger på nogle af mine kunstnere jeg vil prøve at overbevise ham om kunne være interessant for Barcelona. Artigasplanas og Benjamin Torcal har også overbevist mig om at vi bør tage en tur syd for Barcelona, idet der sker en række spændende ting der, udstillinger mm – så det gør vi mandag tirsdag 9. + 10. juni.

Narcis Gironell + Clara Olivieras har vi også en aftale med. Jeg vil gerne se hvad han har lavet til hans udstilling i København + Skagen + Art Copenhagen samt Odense under H C Andersen festivals. Afhentning af værkerne har vi planlagt til 19.6.14, så de har lidt ekstra tid til at finpudse.

Clara skal ligeledes have fotos med i Skagen + Odense under h c andersen festivals.

Clara og Narcis er gift med fælles atelier – så her får vi set begges værker.

3.6.14

Op kl 5.00 med truende udsigt til en gåtur. Det er dog fortsat total sort nat, og sengen kalder og kalder – det er hårde betingelser. Fik svaret på nogle mails, og kigget på noget af det jeg fik planlagt i går. Det er ikke altid det ser lige spændende ud når man får det vendt igen.

Kl. 6.30 sengen var for stor en mundfuld at kæmpe imod – så 2 timer yderligere på langs.

Morgenmad og så: gåtur. Egentlig skønt at der skal så meget overvindelse til. Efter 500m havde jeg det fantastisk i benene. Igennem byen, ud mod Selva de Mar, ned ad markvejen forbi haverne, og op ad bjerget (usikker på hvilken kategori bjerg), forbi de nye huse der var anlagt på kanten – utroligt smagfuldt lavet, når de nu ikke kunne lade være, igennem de små gader øverst i byen og hjem på terrassen. Elskemarie havde lige læst artikler i nogle blade som jeg skulle høre, så kaffe og højtlesning inden badet.

Indtil aften en dag på kontoret + lidt eftermiddagssøvn i min gamle liggestol på terrassen.

Aftensmaden blev indtaget på terrassen ved sejklubben. Alle snakker om der er blevet rigtig godt. I de 33 år vi har været her har vi aldrig besøgt stedet – egentlig dumt fandt vi ud af. Fint sted hvor man sidder med udsigt til Pourto de la Selva. I timen omkring solnedgang smider solen sine sidste stråler på byen, og den lille by ser virkelig ud som på postkort – smukt. Maden på sejklubben var fin – spagetti carborara – salat med varm gedeost og kanin m aiola og pomfrittes – var ok samtidig med at prisen var rimelig.

Aftenen sluttede med et par fodboldkampe. Brasilien imod Panama – 4-0 + en gammel kamp på Barca-tv med bl.a. Laudrup på holdet. Kampen var imod Deportivo la Coruna.

4.6.14

Op kl 4.30. Fik svaret på et par mails angående vor tur til Gerona, Mataro mm på lørdag. Og så kaldte den forbaskede seng på ny. Egentlig ok opfindelse, men tager for megen tid. måske er det den lyd der lidt monotont kommer fra fortøjningerne på bådene der luller en i søvn.

Det er nu blevet så varmt at døren til terrassen står åben hele tiden.

Hjemmefra 8.30 for marked i Llanca – på vej til Galleri Horizonte i Collera. Morgenmad der kl. 10.15 og en masse snak med Silvy og Ralph. Efterfølgende et kig i atelieret hos Ralph. Ralph har igennem de senere år forsøgt at skabe skulpturer der er kravlet op på væggene – og det lykkedes faktisk fantastisk godt. Tidligere (sidste år) var maleriet også en vigtig del af det skulpturen / objektet (eller hvad man nu skal kalde det). Maleriet er ligesom forsvundet i disse nye skulpturer/objekter. Maleriet og skulpturen er ligesom blevet adskilt. Ralph's atelier for skulpturer er lokalerne for Galleri Horizonte, så når galleri sæsonen starter for Silvy flytter Ralph til det oprindelige atelier og maler.

Vi fik også set hvad han havde lavet af maleri/collage mm siden sidste år, og jeg fik lagt nogle værker til side, som vi skal snakke mere om næste gang vi mødes. Ralph skal med på vor udstilling i Grenen Kunstmuseum / Gallerie Rasmus fra 9.7.14.

Vi tog afsked og vi kørte til restaurant på vejen hjem hvor de har buffet til 14€ incl vin og vand. Det er faktisk helt vildt. Der holdt et sted imellem 50 og 60 biiler – parkeringsvagt på pladsen, og vildt mange mennesker i restauranten.

Kæmpe buffet med vildt mange retter – fisk, kød, salater, suppe mm efterfulgt af et næsten større dessertbord. DET ER GANSKE ENKELT VILDT. Med Malene Hammershøjs skriveri på Facebook i mente beherskede jeg mig. Malene skrev: "Kom hjem Rasmus, de forsøger at slå dig ihjel med al den mad". Alene på grund af dette vælger jeg ikke at nævne alle retter på buffeten. Jeg skal hilse og sige ved bordet ved siden af sad den største mand jeg har set. Konen hentede den ene ret til ham efter den anden – jeg ved ikke om hun var flink. Jeg kom til at tænke på en gammel Monte Python film, hvor en mand kommer ind i restaurant – bestiller alt på spisekortet og beder om at få det blandet sammen i en spand. Efter at have spist alt springer hans mave og alt eksploderer. Det burde jeg måske tænke på hver gang jeg bliver præsenteret for så meget mad.

Resten af dagen blev henslængt imellem skriveri og fjernsyn – man kan næsten altid finde en fodboldkamp et eller andet sted i alle programmerne. I dag Schweiz og Peru efterfulgt af udsnit af gammel Barcelona kamp.

5.6.14

Dagen fandtes. Skriveri, gåtur, soven, dasen i fantastisk solskin – og det var det- og dog. Dagen sluttede med en fantastisk solnedgang. Hele dagen klar himmel, men omkring solnedgang 21.04 kom nogle lette skyer, og da solen gik ned bag bjergene smed den strålerne op på skyerne og et let rødt tæppe bredte sig ud over himmelen. Fint arrangeret afslutning på dagen – nogen gange kan de altså det med solnedgange hernede, og også uden vi klapper af det som i Skagen.

Køkkenpersonalet fra restauranten på molen nedenfor os sidder stadig og renses fisk i vandkanten. Virker somom de netop har hentet dem på fiskeauktionen – de samme blå kasser som på auktionen. Kunderne trækkes hen til kanten og vælger hvilke fisk de kunne tænke sig – det virker fantastisk – det kan man virkelig kalde frisk fisk (fanget samme dag).

6.6.14. op kl. 6.00 hvor hele bugten var indhyllet i dis – håber det letter. En kop kaffe på terrassen – eneste lyd de 5 fiskekuttere der gik ud, og ellers stille. Stadig problemer med pc'eren – somom der sidder en prop

på 6 mails der ikke vil igennem, og disse gør at resten kommer meget langsomt. Facebook vil den absolut ikke vide af – må afvente at personalet derhjemme møder ind, og se om nogen kan gøre noget.

Blev ringet op af Kirsten fra Skagen omkring dagsorden til møde i Kunstforeningen Grenen – flere afbud til mødet.

Efter tidlig middagssøvn frokost på den nye restaurant nede på molen (5 år gammel). Noget af en overraskelse – de må have fået ny kok – utroligt lækkert. Laksetatar, spansk omelet, salat m gedeost (den bedste jeg har smagt endnu – osten smuldret i salaten tilsat nødder, sirupslignende stads og en masse andre gode ting) og sluttelig sonsu (små fisk som vi normalt kun kan få sydligere – dog inden Barcelona). En flaske rose og efterfølgende kaffe – 41€ for 2 – ok i den kvalitet.

Resten af dagen ufatteligt doven, måske fordi vi havde nogle hårde dage foran os.

7.6.14

Op kl 6.00 og afsted 7.30. Parkere udfor Narcis Gironell og Clara Olivieras hus nøjagtig kl 9.00. Hjertelig velkomst og snak om sidste møde på restauranten i bjergene ved Olot – jeg tror det er længe siden de har moret sig så godt. Fik set en masse nye værker af Narcis Gironell – der er virkelig sket noget. Især baggrundene er meget forandrede – utroligt spændende udvikling. Endvidere har han fået udviklet en måde vi kan lave mixed media på aluminium på – fedt. Små oplag, hvor bundene vil være ens, men som alle er bearbejdet originalt efterfølgende vil kunne sælges for ca 3000kr. pr stk..

Vi fik valgt en række ud, enkelte skulle have den sidste gennemgang inden vi kunne pakke dem til danmark. Vi aftalte at vi ville komme forbi på ny den 17.6.14. Clara og Narcis have julelys i øjnene da de fortalte at de havde fundet et nyt sted vi skulle prøve at spise – så det bliver også den 17.6.14.. Endvidere huskede vi sidste års sted i Beuda, hvor Narcis lokkede dem til at lave vildsvin, en ret de normalt kun har på spisekortet i vinterhalvåret. Vi aftalte at vi den 19.6. hvor vi alligevel var nødt til at køre forbi Beuda for afhentning af flere værker til Danmark skulle prøve dette igen.

Vi forlod Narcis og Clara, og kørte mod Terrassa (forstad til Barcelona), hvor vi skulle skifte malerier ud hos Carme Aliaga. Godt vi havde GPSér. Hele bymidten er stort set lukket for bilkørsel, så vi var omkring et væld af småveje. Vi fik valgt nyt ud, snakket lidt og i bilen på ny. Næste stop Artigasplanas og Anna i Villa Sar de Dalt. Vi flyttede Marta Durans retur-malerier fra Danmark over i Artigasplanas bil og kørte til Mataro, hvor Marta Duran bor. Fik afleveret og udvalgt 20 nye malerier, som først skal vises i Grenen Kunstmuseum / Gallerie Rasmus fra 9.7.14 på udstillingen "Spanierne kommer". Såvel Marta Duran, Artigasplanas og Benjamin Torcal vil komme til Skagen. Hjem til Artigasplanas igen for frokost – altid lækkert. Anna og Artigas er utrolig gode kokke. Salat med en masse gode ting efterfulgt af lam i bradepande fyldt med hvidløg og meget andet. Det var ganske enkelt det bedste lam jeg har fået i flere år (og der skal noget til) + dessert.

Vi gjorde os klar og flere dages udflugt begyndte. Vi flyttede vor bagage over i Artigas's bil og kørte til Tossa de Mar, hvor vi om aftenen skulle til fernisering på udstilling med Benjamin Torcal. Meget turistet by, men meget charmerende omkring det gamle slot, hvor galleriet lå. Galleriet hedder: "Galeria d'Art v. Joan Planellas, og det kan kraftigt anbefales at kigge ind hvis man er på de kanter. Vi indlogerede os på hotel Aveniada, som ligeledes var ejet af galleri-ejeren.

Ferniseringen gik fint, hvorefter ca 20 stykker bevægede sig i den anden ende af byen – på trods af vi gik forbi vel 417 andre restauranter. Det var der en grund til. Vi kom ind på en større restaurant, hvor der var et støjniveau som formodentlig ved et formel 1 løb. Eneste spanier, så vi var klar over at her fik vi veltillavet spansk mad. Der blev bestilt forskellige ting, og fode kom ind i flere omgange med en masse fisk

mm. Uagtet vi kom sent, og der til sidst kun var os tilbage forblev støjnevineuet stadig tæt på formel1 højde. Der blev snakket og råbt på livet løs. Til sidst måtte vi dog give op – det var sent, og en del af gæsterne var venner fra Barcelona som skulle tilbage.

8.6.14

Morgenmad kl. 9.00 hvor galleristen vimsede rundt om gæsterne sammen med hans personale. Virkelig fint hotel. Vi fik udvekslet kataloger på diverse spanske og danske kunstnere inden vi på ny satte os i bilerne. Tilbage til Artigas og Anna, hvor vi opdagede at højre forhjul på vor varebil var fladt. Problemet blev udskudt til vi 2 dage senere skulle være tilbage igen.

I artigas's bil kørte vi mod bestemmelsessted for de næste par dage – Torredembarra. Turen var der ikke meget at fortælle om (jeg sov). Det var bestemt at vi skulle mødes ved bestemt frakørsel, hvor der var en småkagefabrik som blev besøgt. Det var søndag, så kun butikken var åben hvor nogle få smagsprøver blev ekspederet indenbords.

Da vi var samlet igen drog vi til landsby hvor middagen skulle indtages. Spanier kender de gode restauranter, og er villige til at køre langt for dem. I Rocafort de Queralt fandt vi restauranten Rocafort. Stor restaurant som blev fyldt op. Stegte grøntsager på bund af buttedejslignende bund med ansjoser på toppen, Entrecot med den stærkeste rockefort sovs jeg har smakt (skønt) efterfulgt af en af mine favoritdesserter friskost med sirup. Så var man godt og vel fyldt op.

Efter middagen skulle vi se en gammel by Mont Blanch. I dag måske en mindre by, men garanteret en betydningsfuld by i gamle dage. Ringmur om inderbyen som indeholdt mange byhuse – gader på kryds og tværs og op og ned. Kæmpe kirke på stor plads med imponerende belægning af småsten i mønstre foran. I bilerne på ny og mod hvort bestemmelsessted Torredembarra ved kysten. Først skulle vi da lige gå en tur langs den lange strandpromenade efterfulgt af besøg på Torredembarras lille centrale plads, hvor restauranterne fyldte det hele. Gin Tonic hjalp på fordøjelsen af middagsmåltiden. I lejligheden fik vi fordelt soveværelser, og efter en længere snak på terrassen var det sovetid.

9.6.14

Op til overdådigt morgenmåltid, med flere spanske specialiteter. Anna og Artigas havde derefter en plan, så vi gjorde os klar og steg på ny i bilerne. Vi troede det var lige om hjørnet, men vi kørte ca 1,5 time inden vi var det første sted – nemlig i vinhus i Priorat området. Vi havde opnået at få rundvisning i 2 gamle fine vinhuse, hvad de normalt ikke gjorde for andre en forhandlere. Grunden til dette var at Artigas's brors søn havde gået på vinskole sammen med Maria fra hus 2 vi besøgte. Maria var i øvrigt gift med fyren (som jeg ikke kan huske hvad hed) i vinhus 1Vall LLac. Vi mødte en rigtig flink og intresant fortæller i vinhuset. Han fortalte at ejeren – en ung fyr på omkring 30 ville komme og tage over, men han var lige ude i nogen af markerne. Hans fader som havde drevet stedet til indtil for 1 år siden hvor han døde.

Området er meget bjergrigt, og det er faktisk næsten umuligt at producere vin der, men den righoldige stenbund gjorde at vinen fik en spændende struktur. Man kunne ikke producere meget vin pr plante, faktisk skulle der 5 vinstokke til en flaske vin. Man producerede 95rødvine og 5% hvidvine.

Byen hedder i øvrigt Porrera – hvor begge vinhuse ligger.

80% af begge vinhuses produktion gik til eksport. Man syntes ikke spanierne var så interesserede i vin mere – i dag viste de alt om ølproduktion og gin tonic mm.

U.S.A var storimportør af vine fra området, men også Danmark fik vine derfra. Begge vinhuse havde stædigt

holdt fast ved at producere kvalitetsvine, og måske ikke så mange flasker som det var muligt hvis man ikke holdt fast ved kvaliteten. I "gamle dage" var der 25 vinhuse i området – nu var der 100, og ikke alle var lige kvalitetsbevidste.

Begge huse havde vinmarker til det meste af deres vin, men købte lidt vin fra andre bønder. F.eks vinhus 2 købte druer til deres hvidvin.

Det var besværligt at plukke vinen, som udelukkende blev klaret ved håndplukning.

Vall Llac lavede hvert år nogle enkelte store flasker – den største på 27 liter – men kun på bestilling.

En af Vall Llac's tidligere ejere var en kendt visesanger og ven af kendt digter. Hvert år uddelte vinhuset pris på 5000€ - skulptur til ung sanger, som udførte sange på grundlag af catalanske tekster.

Benjamin fortalte i'vrigt at der under Francotiden var en masse protestsangere som sang tvetydige sange, ligesom vi havde under anden verdenskrig. Efter Franco glemte man dem lidt, idet de fleste ikke var særlig talentfulde, men interessante på grund af deres tekster.

Ejeren kom og vi fik lov at smage et par af hans vine samt en masse yderligere oplysninger.

Videre til vinhus 2 Sangenis I Vaque. Vi blev modtaget af Maria som viste os rundt og fortalte om huset.

Vingården blev i dag drevet af Maria, hendes fader og søster.

Man havde en lille produktion på omkring 25000 flasker om året, og også her gik det meste af produktionen til eksport. Vi fik set hele huset, og smagt 5 forskellige vine / fantastisk. Vine fra 9 til 90 euro pr flaske. Efter smagningen købte vi 3 flasker til 11 euro pr flaske / køb hvor vi syntes kvalitet og pris var mest gunstig.

Maria fortalte hvor vi burde indtage middagssmaden, og vi drog op af smalle gader i byen, og blev enige om at denne restaurant skulle være god, med al den besvær for at komme derop.

Vi blev bænket og fik udleveret spisekort. Mange retter, men vores øjne faldt på menuen. Vi kunne dog ikke finde ud af hvad vi skulle vælge imellem af de 12 retter der var spisekortet, så vi spurgte. Vi skulle ikke vælge, men have dem alle / så det var bare at gå i gang.

1. salat med svampe, nødder, rosiner og brødkrotonner/
2. klipfisk med salat og specialsovs – oliven mm
3. Garpassio med noget jeg har glemt
4. gedeost ovenpå stegte løg, aubergine, rød peber og noget som smagte som figenmarmelade/
5. andelever, skinke, bønner mm
6. søde snegle, bacon, løg mm/
7. stegt klipfisk i fantastisk hvid sovs med nødder/
8. oksehaler / uhm/
9. frisk ost med sirup/
10. chokoladekage med varm chokolade over/
11. appelsin / et eller andet
12. hjemmelavede chokoladestykker, som smagte himmelsk.

Her burde man på ny være tilbudt en difaneser (måske stavet forkert, men sådan en tingest man kan sive til middag på)..

Vi fandt en anden vej ned fra restauranten til de parkerede biler, men denne var på ingen måde nemmere. På vejen hjem forbi lækker lille strand hvor Artigas, Anna og børnene plejer at tage hen når de besøgte huset i Torredembara. Skønt sted.

Hjem på terrassen, og aftenen forløb med snak – rødvin fra det ene vinhus vi besøgte og noget frugt.

10.6.14. op til veldækket morgenbord på ny, og igen med nogle ting vi normalt ikke spiser om morgenen – men skønt.

Årets første ord i forsøget på at lære mig 2 nye spanske ord pr år blev fundet:

Hummm – Que Rico = lækkert (åbenbart vigtigt med Hummm lyden først) – det øvede vi os meget i den morgen..

Vi fik ligeledes genopfrisket flere andre vigtige spanske ord; manjana, tranquilo, madra mia, valle valle o.s.v..

Vort tøj mm blev pakket og vi valgte at køre til Reusch. Gammel by med megen storhed førhen. Flotte bygninger, herunder stort Gaudi-hus på torv. Gaudi er faktisk født her, og byen rummer da også et Gaudi museum.

Vi fik besøgt 3 gallerier, hvoraf de 2 var specielt gode. Det første kendte jeg fra Art Copenhagen 2013.

Indehaveren var ikke til stede, men blev hurtigt tilkaldt, og vi fik en god snak. Art Copenhagen 2014 fik jeg hende dog ikke lokket med på. Vi fik snakket en del kunst og kigget på en del af hendes kunstnere.

Benjamin Torcal fik inden vi forlod galleriet en udstilling i galleriet i september. Galleristen havde netop fået et afbud, og ville gerne have Benjamin i galleriet – så var det på plads.

I det næste galleri havde Benjamin udstillet i 2004, og også her fik vi en god snak. Blandt andet aftalte vi at vi ville udveksle oplysninger om kommende udstillinger mm. Galleriet havde flere gode kunstnere og nogle flotte lokaler.

Alt i alt .nogle fine galleri-oplevelser.

Vi slentrede videre i denne skønne by, og dumpede ind i den mest skønne tapasbar. Interiøret var fra gammel butik med alverdens ting. Skuffer og hylder fra gulv til loft – og der var langt. Vinflasker, ølflasker og alverdens ting fyldte disse hylder.

7 forskellige tapas til hver blev serveret i disse forrygende lokaler, og jeg kan godt høre jeg hele tiden gentager mig selv, men: det var altså bare forrygende. Utroligt hvad man byder sin mave.

Tilbage til parkeringshus og imod Barcelona. Masser af trafik. Ud til Benjamins atelier for udvælgelse af malerier til Danmark. En del blev sat til side, som vi planlægger at hente den 17.6..

Herefter ud til Artigasplanas, hvor vor bil stod parkeret. Bilen var helt flad på højre forhjul, men Artigas fik pustet luft i dækket, og vi forlod Barcelona. Under turen var vi inde flere gange og checke luft – men det holdt.

Hjem på terrassen i flot vejr og fik snakket om de sidste 4 dages oplevelser. Fantastiske kunstnere/venner vi har i det spanske. Man må tænke over hvordan man kan gøre gengæld.

Til sent den dag arbejde på pc'eren. En masse mails var kommet og skulle besvares.

Afslutning: sidde helt stille på terrassen i lun aften/natte luft og kigge udover vandet i mørke, hvor kun enkelte ting kan fornemmes ved hjælp af lidt lys på bådene – se det er bare fedt.

11.6.14. En dag hvor der ske meget lidt – gudskelov. Man begynder at tænke over at der nu kun er 1,5 uge til vi skal hjem, og hvordan får man nu plads til det hele.

Var lige nede og checke luft i højre forhjul – ser ud somom det holder.

Nød aftenen på altanen med en fantastisk flaske rødvin, skøn mør bøf, flot solnedgang og Elskemaries kabale gik op så vi kan forvente fint vejr i morgen – det kører bare.

Arbejdede til kl 2.00.

12.6.14. op kl 6.00 til en solbeskinnet bjergskråning på modsatte side af havnen. Det er nu blevet meget varmt – så varmt at det er for meget til at blive liggende i sengen – så op og i gang.

I dag bliver dagen hvor jeg får gang i sortering af alle de bilag jeg bare fik stoppet i en flyttekasse og taget med hened.

Troede jeg.

Skulle møde Silvy og Ralph fra Galleri Horizonte i Garriguela, hvor vi over en middag skulle finde ud af hvad vi skulle vise i Skagen på udstillingen "Spanierne kommer" fra 9.7.14.

Restauranten ved kirken er forrygende. Franskmand kom hertil for en del år siden og har bygget stedet op som kombineret hotel og restaurant, og det har han gjort virkelig fint. Maden er spansk med en fransk kok ind over. Maden er ikke klasket op på tallerkenen, men anrettet så der også er noget for øjnene. Bestilte en forret med æg – der har sikkert været æg i – jeg er ikke i stand til at beskrive retten bare nogenlunde korrekt (er jeg sikker på), men den smagte skønt, hovedret knogle fra en gris med mørt kød og skiveskårne kartofler anrettet i top med sovs imellem, dessert: den skønneste isdessert. Vi startede med en øl blandet med grape – skønt, slukker virkelig tørsten, og fik endvidere lidt rose.

Vi fik snakket udstillingen igennem, og skiltes. Inden vi gik fra hinanden blev vi enige om at mødes i Pourto de la Selva kommende onsdag.

I Garriguela finde vincooperativ som har åbent for salg til private. Vi drejede ind og købte 3 forskellige hvidvine og 3 forskellige rødvine. Turde ikke købe mere – priserne lå fra 1,45€ til 1,65€, så vi kunne vel ikke forvente os særlig meget. Smagte den ene rødvin om aftenen, og må sige at efter den var blevet luftet noget tid var den drikkelig.

Fodbold på skærmen om aftenen – Brasilien imod Kroatien. God åbningskamp med med 2 gode hold. Imponerende hvor boldsikre begge hold var, og hvor hurtige mange af dem var på de første 5-10 meter. Brasilien vandt 3-1. Vel nok fortjent set over hele kampen, men Kroatien havde stor ære af kampen. Også godt for Brasilien at de vandt, nu da der i forvejen var en modstand imod WM i Brasilien, på grund af de enorme udgifter til arrangementet.

Propellerne i loftet i lejlighedens rum er sat i gang – der er enormt varmt.

I Selva de Mar på stopbar som vi lige rundede inden vi kom hjem sagde Monica (som vi kender igennem vel 30år) at det lignede temperaturen i august.

Vi fik også en masse nyt om alle dem vi har kendt igennem årene henede – en masse ting har forandret sig. Vi snakkede vin. En ting undrer os, vinen fra Selva de Mar er enormt dyr og spurgte hende om der var enormt lidt af den eller om den var enormt god. Hun mente der var masser af den, men den måtte jo så være god. Monica og hendes mand havde også vinmarken i Selva de Mar, men solgte druerne til Torres. Jeg troede at deres vin udelukkende var fra Penedes distriktet, men Monica sagde de brugte druer fra hele Catalonien. Torres gav besked på hvornår druerne skulle plukkes, og så var det bare i gang.

13.6.14. Skøn morgen. Op kl. 6.00 besvare mails mm, ud og gå – turen med diverse kategori stigninger og lungerne hængende ud af munden. Utroligt skønt når man når toppen og man efter turen nedad igen mærker at ens ben faktisk har godt af denne tur op og ned af stigningerne. Hjem på terrassen hvor Elskemarie havde lavet havregrød, og efterfølgende hjemmebagt rugbrød med ost og kaffe. Let brise i skygge i hjørnet af terrassen, og jeg snuppede lige en blunder på en halv time – se det var en god start på dagen.

Elskemarie opgav at få så meget liv i mig at jeg kom med på torvet, så hun gik selv og kom tilbage med

grøntsager, kanariebananer, jordbær + det løse, herunder en Berliner fra bageren, så festen fortsatte. Fik snakket med Odense om etiketter på vinen vi skal have lavet til udstillingen på grenen den 9.7.14 – maleri af Benjamin Torcal på etiketten. Vi agter at få sat kunstetiketter på vin til en del af kommende udstillinger.

Fik sorteret en del af de bilag jeg havde medbragt derhjemmefra i flyttekasse, og smidt en masse ud. Resten af dagen gik af sig selv med stegte ben og fodbold- Spanien imod Holland på fjerneren.

En flot kamp hvor Holland var fantastisk godt taktisk indstillet. Spanierne kunne i første del af kampen dårligt modtage en bold inden en hollænder var der og ofte uregelmæssigt. Det virkede – hollænderne overtog mere og mere af spillet, og pludselig var det dem der var konstruktive med deres elegante hurtige angrebsspil. Synd for Spanierne, men en flot oplevelse fodboldmæssigt. En kamp der blev vundet på taktisk snilde, energi og hurtig opfattelse af muligheder.

Vejret var skiftet, blæst og regn tog over fra den lumre varme vi har haft et par dage.

14.6.14 op kl. 6.00 – frisk vejr. Luften var blevet rensset i løbet af natten. En dag på kontoret, med enkelte afstikkere til terrassen. Hele dagen i underbukser og t-shirt – nu er tempoet snart så langt nede at vi er nødt til at prøve at komme lidt op i omdrejninger igen. Snart kun en uge til vi skal hjemad.

Ikke engang dagens måltider var noget at snakke om.

Fodboldkampene på det jævne – dog England – Italien ok. De snu ræve fra Italien vandt uden at imponere – de gør lige nøjagtigt det de er nødt til. Kampen startede kl 24.00, og der skal noget til at holde en vågen når man er så langt nede i tempo- så der var enkelte afsnit af kampen der blev lukket med lukkede øjne..

15.6.14. Gårsdagens tempo blev fortsat ind i 15.6.14. En dag på kontoret, dog med et kvarter på tagterrassen for at se hvad det er Elskemarie har brugt så meget tid på deroppe. Fantastisk udsigt, og ugenert sted for solbadning – så tror f.....at hun snart ligner en neger.

Fik produceret en torilla Espanol, som lykkedes at få vendt via låg – uden den gik i stykker. Fantastisk at kartofler, mælk, løg og æg kan smage så godt.

Fodbold på fjerneren- Frankrig imod Honduras. Honduras en flok langbenede hurtigløbende knoldsparkere, som ikke var istand til at styre de lange ben i den fart, hvilket indebar en masse frispark.. Frankrig vandt 3-0 uden at imponere – undtagelsen Bensema.

Argentina imod Bosnien – da jeg faldt i søvn førte Argentina 2-0. heller ikke imponerende fodbold.

Hverken Frankrig eller Argentina vil komme i nærheden af titler, hvis de fortsætter sådan.

16.6.14. sov længe, hvorefter feriestemningen blev afløst af et bad – det blev dagen. Fik reserveret lejligheden på ny til næste år, og fik spurgt på prisen på naboejendommen – 350000€. Betalingen er for udsigten – ejendommen skal nok gennemgås fra a-z. Ejendommen var i øvrigt netop solgt til den pris – men køber havde 10dage at fortryde i endnu.

Så så vi fodbold, spiste og ladede op til kommende dag med en masse besøg.

17.6.14. op kl 5.45 for at gøre klar til dagens besøg hos diverse kunstnere. Første besøg hos Maria Perello og Pere Sala i lille by udenfor Olot. Allerede på vejen ind mødte vi Pere Sala som havde været ude at gå med deres nye hund. Ud fra størrelsen af medbragt bagerpost havde han også købt ind til en hel flok – det

viste sig at det kun var til os fire. Vi fik hurtigt set at Pere havde en del skulpturer klar til os – de stod pakket ind. Maria havde 7 nye malerier, som vi ligeledes ville medtage til Danmark.

Morgenmaden blev indtaget i deres hyggelige køkken/stue med udsigt over de smukke grønne bjerge omkring Olot,

Nogle skulpturer var ikke støbt færdige endnu, men ville nå at være færdige inden Art-Copenhagen – Pere ville sende disse tidsnok for visning der. Med sidste års fantastiske salg af Pere Sala skulpturer på Art Copenhagen var det selvfølgelig interessant at han vil være stærkt repræsenteret også i år.

Pere pønsede i øvrigt på at lave en Ole Lukøje skulptur til H C Andersen festivalen 2015 – nemlig en Ole Lukøje skulptur. Han syntes simpelthen denne historie var så smuk.

Efter morgenmad og en masse snak drog vi videre til RUSIÑOL Masramon og Quim Domene. Vi havde aldrig mødt dem, men fik sendt nogle få malerier fra dem efter vort spaniensbesøg i 2013. Quims værksted lå på modsatte side af Olot – faktisk var vi kørte ind i Olot for at besøge Sala/Perello på modsatte side.

Quim Domene havde indrettet sig i en gammel tekstilfabriksbygning ved en flod. Vandkraften havde de udnyttet tidligere. Fantastisk værksted. Quim var alene, og oplyste at hans datter ville komme og være tolk – Quim kunne nu sagtens gøre sig forståelig. Vi fik set en masse af hans værker – virkelig imponerende.

Quim Domene er også en af de helt ”store” kunstnere her i Nordspanien. Stort set galleri udstillinger over hele Europa, og en masse museumsudstillinger ligeledes. Quim arbejdede for øjeblikket bl.a. med scenografi til et teater i London – som vi forstod var det et dukketeater der spillede Shakespeares. Vi så også en masse fotos fra et Hotel i Prag, hvor han havde udsmykket hele hotellet.

På væggen hang en række collager inspireret af Kurt Schwitters – utroligt spændende. Quim Domene var heller ikke sikker på han ville af med dem – de var helt friske. I et andet lokale viste han mig – vel 100 eller flere som han tidligere have lavet. Disse have været vist på diverse museer igennem årene, + sidst i galleri i Frankrig hvor man solgte 20. Alle var gengivet i bog. Inden vi gik derfra havde jeg fået ham overbevist om at han burde låne mig 20 til Art Copenhagen. Jeg kunne vælge udfra bogen + fra nye som han ville fotografere og sende pr mail. Se det var en fantastisk positiv historie. Jeg glæder mig virkelig til at vise disse.

I oktober har vi en udstilling i Gallerie Rasmus København, hvor jeg ligeledes kan vise disse. På en eller anden måde vil jeg også putte ham ind i Gallerie Rasmus Odense – denne serie skal vises.

Vi udvalgte nogle mixed media på plade/papir som vi også fik med til diverse steder.

Rosinol Masramun dukkede op, og det viste sig at hun havde placeret en række malerier i Quims galleri. Vi fik disse gennemgået, og udvalgt nogle til diverse udstillinger i Danmark.

Rosinol og Quim er gift, men har atelier forskellige steder i Olot.

På grund af tidsnød nåede vi hverken kaffe, frokost eller andet, men blev enige om at råde bod på dette til næste år.

Quim oplyste i øvrigt at en af hans venner havde været i Skagen 2013 og set vort galleri i Grenen kunstmuseum, hvilket han var rimeligt imponeret af.

Vi tog afsked for at køre til Clara Olivieras og Narcis Gironel i Gerona. Quim nævnte i øvrigt Narcis flere gange, så de kendte hinanden ret godt.

Hos Clara og Narcis fik vi set at de værker vi havde aftalt skulle med til Danmark stod klar, så vi fik dem hurtigt læsset.

Derefter op på deres skønne terrasse for lidt køligt at drikke.

Vi havde snakket om at tage ud og spise sammen, men Clara havde fået fat i noget vildsvinekød, som hun havde lavet en lækker ret af – rigtig Obelitz-mad – også mængden taget i betragtning.

Først dog en lækker salat med en masse spændende ting i + en hjemmelavet leverpølse, som kun laves ude

på landet i Spanien. Disse hjemmelavede pølser smager vildt godt, har en masse gode ting i sig – der er ikke blot tale om man har fejlet gulvet om aftenen og fyldt i tarme.

Dessert en af mine favoritter – denne gang dog endnu bedre – frisk ost, og denne gang sammen med diverse hjemmelavede søde ting (fra Clara og Narcis's mødre). Se det var værd at slå g..... i.

Kl. 3. drog vi fra Gerona – på gaden tog vi afsked. Narcis skulle hente børnene i skolen. Sidste uge inden 3. mdr.s. sommerferie.

2. vidt forskellige børn – den mindste står tidligt op og snakker fra han står op til han går i seng, og så er han god til sport. Den store læser, og er meget stille. Elsker sin seng og kan lide at sove længe. Når de er sammen skændes de stort set uafbrudt. Vel egentlig lig mange danske børn – men utroligt de kommer fra det samme.

Skønne børn.

Nåede centrum af Barcelona 16.30 for besøg i Galleri Victor Lope, hvor vi blev mødt af Victor og Chris Buissa. Victor og Chris er gift. Chris er maler og vi mødte dem begge på Art-Copenhagen 2013. Chris fik vi nogle malerier i kommission af, og skulle nu udvælge nogle flere. Spændende malerier var linet op, og vi udvalgte en del.

Herefter fik vi snak om Art Copenhagen 2014 hvor Victor Lope også udstiller. Victor var lige kommet hjem fra messe i London, og kommende uge skulle han på messe i Østrig.

De spanske gallerier var nødt til at komme ud for at få solgt noget., hvilket også gik ok for Victor.

I øvrigt flot galleri i centrum af Barcelona.

Jeg havde aftalt med Benjamin Torcal og Artigasplanas at vi skulle mødes hos Victor Lope for at få malerier og skulpturer til Danmark i bilen. Benjamin kom først, og omlæsningen klarede vi på hjørnet hvor jeg havde parkeret ulovligt. Gult felt, som kun kan bruges til korttidsparkering – vi holdt der ca. 2 timer. Tilbage i galleriet, hvor Artigas havde læsset alle sine skulpturer ind.

At læsse skulpturer og malerier direkte på en firesporet vej er ikke nemt. Tæt trafik omkring ørene på os, og den bane vi spærrede havde hornet i bund. Vi fik det klaret og forlod Barcelona i hast.

Spændende værker som vi glæder os til at bringe til Danmark. Der skulle dog bruges noget tid inden til at få det læsset optimalt, så vi kan have det hele.

Turen hjem til Pourto de la Selva gik fint – trods regn og luft svagt udsivende fra højre forhjul. I Llanca fik vi kontrolleret luft, og det havde kun tabt 0,2 i løbet af dagen.

Hjem på terrassen til en kold pilsner, og herefter fodbold på fjerneren. Middagen blev indtaget på terrassen i kampens halvleg.

Mexico og Brasilien – en kamp som begge hold for en hver pris ikke ville tabe, så man var ikke særlig risikovillig. Uafgjort 00 – lidt kedelig.

18.6.14. op kl. 6.30 og i gang med pakning af bil. Alt kom ud af bilen og blev pakket, så vi har en chance for at få alt med hjem. Billeder i lejligheden blev båret ned og i bilen. Der er lang vej endnu, men helt uoverskueligt ser det ikke ud – selvom der bliver trangt. Dagen gik faktisk med pakning og planlægning af hjemtur søndag den 22.6.14.

Kl. 19.00 besøg af Silvy og Ralph fra Galleri Horizonte. En drinks på terrassen og snak om værker Ralph havde med til udstilling på Grenen Kunstmuseum fra 9.7. og Odense fra 17.8. Derefter over på restauranten i sejlklubben, hvor vi skulle indtage aftenens middag. Russisk salat (tun, ærter + øvrige grøntsager + majonaise – udvidet italiensk salat) – entrecot og chokoladecake + fodbold på fjerneren. En aften hvor

Spanien på ny blev ydmyget – tabte 2-1 til Chile. Måske meget godt det er så overbevisende – skift hele hold + træner, og start på en frisk.

Fra vor terrasse kunne vi se parkeringsvagterne skulede til vores bil hele dagen. Man har indført betaling – 2,25€ for 3 timer – hvilket er max tid vi må holde. Vi har ikke betalt endnu, og har ikke flyttet vor bil. Indtil nu har vi nøjedes med en seddel i vinduet hvorpå de har forklaret regler.

19.6.14 op til mere oprydning og pakning. Kl. 15.00 dukkede vor datter og familie op. Som sædvanligt havde jeg lavet pandekager – så menuen stod på pizza og pandekager. Om aftenen havde Elskemarie lavet kanin med rød peber – de troede det var kylling, så det blev spist med velbehag.

Fodbold imellem England og Uruguay – på ny en stornation der blev ydmyget – Uruguay vandt 2-1. Det er nok også tiden for England at skifte hele holdet. Når man tænker på hvor stærke mange engelske hold er, er det utrolig at det faktisk kun er Roney der klarer sig rimeligt. Selvom der er mange udlændige på engelske hold er der da også mange englændere.

Jeg tror faktisk det er sundt for både Spanien og England at de kommer så tydeligt ned på jorden, for ellers ville de nok ikke kunne starte så drastisk forfra. Dem jeg har mest ond af er faktisk de tilskuere der er taget hele vejen til Brasilien – for de engelskes vedkommende bliver der nok hældt ekstra mange øl indenbords.

20.6.14. op kl. 6.00 til en fantastisk flot morgen – solen fortsætter som den slap i går, så ungerne skal garanteret være i vandkanten det meste af dagen med fiskenet mm.. Skønt at der er kommet en del flere hænder til at bære ned i bilen.

Pludselig fandt vi ud af at der stod en betjent og var i gang med at fotografere vor bil – parkeringsvagterne havde tilkaldt ham. De var åbenbart ikke i stand til at give os en parkeringsbøde, selvom vi havde holdt på samme sted i 4 dage uden at betale, og selvom man max måtte holde i 3 timer. Vi fik dem stoppet – forseelsen de ville bonde os for var at vi holdt skævt i boksen.

Vi blev holdende, men blev dog enige om at flytte næste dag.

Aftensmad på Skibber Skræks gamle restaurant på hjørnet – blæksprutter a l planca – entrecot på 450g efterfulgt af gin tonic ved vandet i kiosken der nu er åbnet i anledning af forestående sankt hans.

Skøn afslutning på dagen på terrassen i rigtig behagelig temperatur.

21.6.14. flyttede bilen 4 gange i løbet af dagen og fik betalt for parkering – ville være sikker på ikke at få kørt vor bil væk, når vi nu skal hjem i morgen tidlig ved 4-5 tiden. Fik købt tappe-rødvind ind - 10liter til sanggria i Skagen til fernisering på udstillingen "Spanierne kommer".

Frokost på restaurant nedenfor vor terrasse – lakse, sunsu (små fisk) og blæksprutter.

I øvrigt megen doven dag, hvor jeg forsøgte at sove i flere omgange – for at være frisk til hjemkørsel.

22.6.14 Fra Pourto de La Selva kl. 5.00. Turen gik uden problemer af nogen art. Meget lidt kø, så det gik som en leg. Kl. ca 1.00 kørte vi ind i Ny Vestergade – så turen Nordspanien – Odense tog ca. 20 timer incl. 3 spisepauser, strækken ben, dieselpåfyldning mm. – i alt 2068km. Altid fint at køre om søndagen hvor lastbilerne ikke må køre.